

Brüssel, 1. detsember 2017
(OR. en)

15104/17

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0412 (COD)

JAI 1128
COPEN 380
DROIPEN 178
IA 202
CODEC 1946

MÄRKUS

Saatja:	Eesistujariik
Saaja:	Nõukogu
Eelmise dok nr:	14590/1/17 REV 1
Komisjoni dok nr:	15816/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3
Teema:	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste vastastikust tunnustamist – Üldine lähenemisviis

Komisjon esitas 2016. aasta detsembris ettepaneku määruse kohta, mis käsitleb arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste vastastikust tunnustamist.

Ettepaneku eesmärk on parandada arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste piiriülest täitmist. See tugineb ELi olemasolevatele õigusaktidele – nimelt raamotsustele 2003/577/JSK (arestimine) ja 2006/783/JSK (konfiskeerimine), mille ta asendab – ning puudutab asjaolu, et liikmesriigid on töötanud välja uued kuritegeliku vara arestimise ja konfiskeerimise vormid. Ühtlasi võetakse nimetatud ettepanekus arvesse ELi tasandil toimunud arenguid, sealhulgas seoses direktiivis 2014/42/EL sätestatud arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste miinimumstandarditega.

Ettepanekut arutati põhjalikult kriminaalkoostöö töörühma (COPEN), eesistujariigi sõprade rühma, CATSi, COREPERi, JSK nõukogu ja JSK nõunike koosolekul.

COREPERi 29. novembri 2017. aasta koosoleku tulemusena koostatud määruse eelnõu tekst on esitatud käesoleva dokumendi lisas. Tekstile on lisatud tunnistuste kavandid, mis on esitatud dokumendis 15107/17.

Komisjon on esitanud reservatsiooni artikli 4 (proportsionaalsus), artikli 9 lõike 1 punkti b ja artikli 22 lõike 1 punkti b (ajakirjandusvabadus), artikli 31b (maksunõuete sissenõudmise osas direktiivile 2010/24/EL viitamise väljajätmine) ning artikli 40 (jõustumine) suhtes.

CZ, DE, EL, CY, HU, NL on esitanud reservatsiooni õigusakti õigusliku vormi suhtes (määrus ja mitte direktiiv). Vt põhjendus 37a.

DE on esitanud reservatsiooni artiklite 9 ja 22 suhtes, kuna ta sooviks, et teksti lisataks põhiõigustel põhinev tunnustamata jätmise põhjus.

UK on esitanud parlamentaarse analüüsi reservatsiooni.

Nõukogu kutsutakse üles leppima kõnealuse teksti suhtes kokku üldises lähenemisviisis, mille alusel peetakse seadusandliku tavamenetluse raames (ELi toimimise lepingu artikkel 294) Euroopa Parlamendiga läbirääkimisi.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,
mis käsitleb arestimisotsuste ja
konfiskeerimisotsuste vastastikust tunnustamist

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 82 lõike 1 punkti a,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:¹

- (1) Liit on seadnud endale eesmärgiks säilitada ja arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala.
- (2) Kriminaalasjades tehtav õiguslane koostöö liidus põhineb kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttel, mida on liidus 15.–16. oktoobril 1999 Tamperes toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisest alates nimetatud kriminaalasjades tehtava õiguslase koostöö nurgakiviks.

¹ Õiguskeeleekspertidel palutakse panna põhjendused õigesse järjekorda.

- (3) Kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimine ja konfiskeerimine on ühed kõige tulemuslikumatest kuritegevusega võitlemise vahenditest. Liit on võtnud kohustuse tagada kuritegeliku vara tõhusam kindlakstegemine, konfiskeerimine ja taaskasutamine kooskõlas dokumendiga „Stockholmi programm – avatud ja turvaline euroopa kodanike teenistuses ja nende kaitsel“².
- (4) Kuna kuritegevus on sageli rahvusvaheline, siis on tulemuslik piiriülene koostöö kriminaaltulu ja kuriteovahendite arestimisel ja konfiskeerimisel esmatähtis.
- (5) Liidu kehtiv õigusraamistik arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste vastastikuse tunnustamise kohta koosneb nõukogu raamotsustest 2003/577/JSK³ ja 2006/783/JSK⁴.
- (6) Komisjoni rakendamisaruanded raamotsuste 2003/577/JSK ja 2006/783/JSK kohta näitavad, et olemasolev arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste vastastikuse tunnustamise kord ei toimi täies ulatuses. Olemasolevaid vahendeid ei ole liikmesriikides ühtlaselt kasutusele võetud ja rakendatud ning see on toonud kaasa ebapiisava vastastikuse tunnustamise.

² ELT C 115, 4.5.2010, lk 1.

³ Nõukogu 22. juuli 2003. aasta raamotsus 2003/577/JSK vara või tõendite arestimise otsuste täitmise kohta Euroopa Liidus (ELT L 196, 2.8.2003, lk 45).

⁴ Nõukogu 6. oktoobri 2006. aasta raamotsus 2006/783/JSK konfiskeerimisotsuste suhtes vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta (ELT L 328, 21.11.2006, lk 59).

- (7) Arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste vastastikust tunnustamist käsitlev liidu õigusraamistik ei ole suutnud sammu pidada viimaste muutustega liidu ja liikmesriikide õigusaktides. Ühised miinimumnõuded vara arestimise ja konfiskeerimise kohta on sätestatud eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/42/EL⁵. Need ühised miinimumnõuded puudutavad järgmist: i) kriminaaltulu ja kuriteovahendite konfiskeerimine, muu hulgas kahtlustatava või süüdistatava isiku haiguse või menetlusest kõrvalehoidumise korral, kui kriminaalmenetlust on juba alustatud; ii) laiendatud konfiskeerimine; iii) kolmandalt isikult konfiskeerimine. Ühised miinimumnõuded käsitlevad ka vara arestimist selle võimaliku hilisema konfiskeerimise eesmärgil. Vastastikuse tunnustamise õigusraamistik peaks hõlmama ka direktiiviga 2014/42/EL hõlmatud arestimise ja konfiskeerimise liike.
- (8) Direktiivi 2014/42/EL vastuvõtmisel teatasid Euroopa Parlament ja nõukogu avalduses, et arestimise ja konfiskeerimise toimiv süsteem liidus on lahutamatult seotud arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste hästi toimiva vastastikuse tunnustamisega. Võttes arvesse vajadust kehtestada kriminaaltulu ja kuriteovahendite arestimise ja konfiskeerimise laiahaardeline süsteem, palusid Euroopa Parlament ja nõukogu komisjonil esitada seadusandliku ettepaneku arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste vastastikuse tunnustamise kohta.
- (9) Komisjon märkis oma 28. aprilli 2015. aasta teatises „Euroopa julgeoleku tegevuskava“, et kriminaalasjades tehtav õiguskoostöö tugineb tõhusatele piiriülestele vahenditele ning et kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikune tunnustamine on julgeolekuraamistiku keskne element. Samuti meenutas komisjon vajadust arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste vastastikuse tunnustamise parandamiseks.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/42/EL kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus (ELT L 127, 29.4.2014, lk 39).

- (10) Komisjon rõhutas oma 2. veebruari 2016. aasta teatises „Tegevuskava terrorismi rahastamise vastase võitluse tõhustamiseks“ vajadust tagada, et terrorismi rahastavad kurjategijad jäetakse oma varast ilma. Selleks et tõkestada organiseeritud kuritegevust, mille abil rahastatakse terrorismi, on oluline sellised kurjategijad kriminaaltulust ilma jätta. Selleks on vaja tagada, et iga liiki arestimisotsuseid ja konfiskeerimisotsuseid pööratakse maksimaalsel määral täitmisele üle Euroopa Liidu, rakendades selleks vastastikuse tunnustamise põhimõtet.
- (11) Arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste tulemusliku vastastikuse tunnustamise tagamiseks tuleks nende otsuste vastastikuse tunnustamise reeglid kehtestada õiguslikult siduva ja vahetult kohaldatava Euroopa Liidu õigusakti abil.
- (12) Tähtis on hõlbustada vara arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste vastastikust tunnustamist ja täitmist eeskirjade abil, mis kohustaksid liikmesriike tunnustama teise liikmesriigi kriminaalmenetluse raames tehtud arestimisotsuseid ja konfiskeerimisotsuseid ning neid oma territooriumil täitma.
- (13) Käesolev määrus peaks olema kohaldatav kõigi kriminaalasjades läbiviidava menetluse raames tehtud arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste suhtes. „Kriminaalasjades läbiviidav menetlus“ on liidu õiguse autonoomne mõiste. Seetõttu peaks määrus hõlmama kuriteoga seonduvaid iga liiki arestimisotsuseid ja konfiskeerimisotsuseid, mis on pärast menetlusi tehtud, seejuures mitte ainult direktiiviga 2014/42/EL hõlmatud otsuseid, vaid ka muud liiki otsuseid, mis on tehtud ilma lõpliku süüdimõistva otsuseta. Kuigi sellised otsused ei pruugi liikmesriigi õigussüsteemis olla ette nähtud, peaks asjaomane liikmesriik saama otsust tunnustada ja täita, kui selle tegi mõni teine liikmesriik. Kriminaalasjas läbiviidav menetlus võiks samuti hõlmata politsei ja muude õiguskaitseasutuste kriminaalmenetlusi. Käesoleva määruse kohaldamisalasse ei kuulu tsiviil- või haldusajades läbiviidavate menetluste raames tehtud arestimisotsused ja konfiskeerimisotsused.

- (14) Käesolev määrus peaks hõlmama nii direktiiviga 2014/42/EL hõlmatud süütegudega seotud arestimisotsuseid ja konfiskeerimisotsuseid kui ka muude süütegudega seotud selliseid otsuseid. Süüteod ei tohiks seetõttu piirduda eriti ohtlike, piiriülese mõõtmega kuritegudega, kuna Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklis 82 ei nõuta sellist piirangut meetmetele, millega kehtestatakse normid ja menetlused kriminaalasjades tehtud otsuste vastastikuse tunnustamise tagamiseks.
- (15) Liikmesriikidevaheline koostöö, mis rajaneb vastastikuse tunnustamise põhimõttel ja kohtulahendite viivitamatul täitmisel, eeldab veendumust, et tunnustatavad ja täidetavad otsused tehakse alati kooskõlas õiguspärasuse, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega. Samuti eeldab see, et peaksid säilima arestimisotsusest või konfiskeerimisotsusest mõjutatud isikute õigused. Nende mõjutatud isikute hulka, kes võivad olla füüsilised või juriidilised isikud, peaks kuuluma isikud, kelle suhtes arestimisotsus või konfiskeerimisotsus tehti, isikud, kellele kuulub otsuses käsitletav vara ning kõik kolmandad isikud, kelle õigusi seoses selle varaga otseselt piiratakse, sealhulgas heausksed kolmandad isikud. See, kas arestimisotsus või konfiskeerimisotsus mõjutab otseselt selliseid kolmandaid isikuid, otsustatakse kooskõlas täidesaatva riigi õigusega.
- (16) Käesolev määrus ei mõjuta kohustust austada põhiõigusi ja õiguse üldpõhimõtteid, mis on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 6.
- (17) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (edaspidi „harta“) ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis (edaspidi „Euroopa inimõiguste konventsioon“) tunnustatud põhimõtteid. See hõlmab ka seda, et mis tahes diskrimineerimine soo, rassilise kuuluvuse või etnilise päritolu, usu, seksuaalse sättumuse, rahvuse, keele või poliitiliste vaadete või puude alusel peaks olema keelatud. Käesolevat määrust tuleks kohaldada kooskõlas nimetatud õiguste ja põhimõtetega.

- (18) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivides 2010/64/EL,⁶ 2012/13/EL,⁷ 2013/48/EL,⁸ 2016/343,⁹ 2016/800¹⁰ ja 2016/1919¹¹ sätestatud menetluslikke õigusi tuleks nimetatud direktiivide kohaldamisala piires kohaldada käesoleva määrusega hõlmatud kriminaalmenetluste suhtes nende liikmesriikide puhul, kelle jaoks need direktiivid on siduvad. Igal juhul peaks kõigi käesoleva määrusega hõlmatud menetluste suhtes olema kohaldatavad hartast tulenevad kaitsemeetmed. Eelkõige peaks hartas sätestatud olulised kaitsemeetmed olema kohaldatavad käesoleva määrusega hõlmatud sellise kriminaalasjas läbiviidava menetluse puhul, mis ei ole kriminaalmenetlus.
- (18a) Arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste edastamise, tunnustamise ja täitmise eeskirjad peaksid tagama kuritegeliku vara sissenõudmisprotsessi tõhususe, ent seejuures tuleks austada ka põhiõigusi.

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta direktiiv 2010/64/EL õiguse kohta suulisele ja kirjalikule tõlkele kriminaalmenetluses (ELT L 280, 26.10.2010, lk 1).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiiv 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (ELT L 142, 1.6.2012, lk 1).

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiiv 2013/48/EL, mis käsitleb õigust kaitsjale kriminaalmenetluses ja Euroopa vahistamismäärusega seotud menetluses ning õigust lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaarasutustega (ELT L 294, 6.11.2013, lk 1).

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikult arutelul (ELT L 65, 11.3.2016, lk 1).

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/800, mis käsitleb kriminaalmenetluses kahtlustatavate või süüdistatavate laste menetluslikke tagatise (ELT L 132, 21.5.2016, lk 1).

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1919, milles käsitletakse tasuta õigusabi andmist kahtlustatavatele ja süüdistatavatele kriminaalmenetluses ning isikutele, kelle üleandmist taotletakse Euroopa vahistamismäärusega seotud menetluses (ELT L 297, 4.11.2016, lk 1).

- (18b) Kahepoolse karistatavuse kindlakstegemisel peaks täidesaatva riigi pädev asutus kontrollima, kas kuriteo aluseks olevad faktilised asjaolud, mis on kajastatud otsuse teinud riigi pädeva asutuse esitatud arestimistunnistuses või konfiskeerimistunnistuses, oleks sellistena ka täidesaatvas riigis kriminaalkorras karistatavad, kui need esineuks selles riigis tunnustamise otsuse tegemise ajal.
- (18c) Otsuse teinud asutus peaks tagama, et arestimisotsuse tegemisel järgitakse vajalikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid. Käesoleva määruse kohaselt tuleks arestimisotsus teha üksnes juhul, kui selle saanuks teha ka sarnase riigisisese juhtumi puhul.
- (18d) Liikmesriik peaks saama esitada avalduse, milles teatab, et kui talle edastatakse arestimistunnistus või konfiskeerimistunnistus arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse tunnustamiseks ja täitmiseks, peaks otsuse teinud asutus edastama koos arestimistunnistuse või konfiskeerimistunnistusega arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse originaali või selle kinnitatud ärakirja. Liikmesriik peaks komisjoni teavitama, kui ta esitab sellise avalduse või võtab selle tagasi. Komisjon peaks tegema saadud teabe kättesaadavaks kõikidele liikmesriikidele ja Euroopa õiguslase koostöö võrgustikule, **mis on loodud nõukogu otsusega 98/428/JSK¹²**. Euroopa õiguslase koostöö võrgustik peaks tegema teabe kättesaadavaks otsuse 2008/976/JSK¹³ artiklis 9 osutatud veebisaidil.
- (19) Kui arestimisotsuse teeb kohus, võiks otsust tegev asutus kaasata ka otsuse teinud riigi määratud asutuse, mis on pädev kriminaalasjades täitma või jõustama arestimisotsust kooskõlas riigi õigusega.

¹² 29. juuni 1998. aasta ühismeede 98/428/JSK, mille nõukogu on vastu võtnud Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 alusel Euroopa kohtute võrgu loomise kohta (EÜT L 191, 7.7.1998, lk 4).

¹³ Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta otsus 2008/976/JSK Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku kohta (ELT L 348, 24.12.2008, lk 130).

- (20) Seetõttu peaks otsust tegev asutus edastama arestimistunnistuse või konfiskeerimistunnistuse, koos arestimisotsuse või konfiskeerimisotsusega, kui see on asjakohane, otse täitvale asutusele või täidesaatva riigi keskasutusele, kui see on asjakohane, mis tahes viisil, millest jääb kirjalik tõend, tingimustel, mis võimaldavad täitval asutusel teha kindlaks selle ehtsuse, muu hulgas tähitud kirja või turvatud e-posti teel.
- (20a) Otsuse teinud asutus peaks rahasummat käsitleva otsusega seotud arestimistunnistuse või konfiskeerimistunnistuse edastama liikmesriigile, mille suhtes otsuse teinud asutusel on alust arvata, et isik, kelle suhtes otsus on tehtud, omab seal vara või sissetulekut. Sellest tulenevalt võiks tunnistuse edastada liikmesriigile, kus füüsiline isik, kelle suhtes on tehtud otsus, elab või, kui sellel isikul puudub alaline või registreeritud aadress, tavaliselt elab. Kui otsus on tehtud juriidilise isiku suhtes, võiks tunnistuse edastada liikmesriigile, kus juriidiline isik asub.
- (21) Kui rahasummat käsitlev konfiskeerimistunnistus edastatakse rohkem kui ühele täidesaatvale riigile, peaks otsuse teinud riik püüdma vältida seda, et konfiskeeritakse rohkem vara kui vaja, nii et koguväärtus ei ületaks maksimaalset summat. Selleks peaks otsuse teinud asutus muu hulgas i) märkima konfiskeerimistunnistusel vara väärtuse, kui see on teada, igas täidesaatvas riigis, et täidesaatvad asutused saaks seda arvesse võtta; ii) pidama täidesaatvate asutustega vajalikke kontakte ja dialoogi konfiskeeritava vara kohta; ja iii) teavitama viivitamata asjakohast täitvat asutust või täitvaid asutusi, kui ta leiab, et võib esineda oht, et täitmisel võidakse ületada maksimumsummat. Vajaduse korral võiks Eurojust täita oma pädevuse piires koordineerivat rolli, et vältida ülemäärast konfiskeerimist.

- (22) Täitev asutus peaks arestimisotsust või konfiskeerimisotsust tunnustama ja võtma vajalikud meetmed selle täitmiseks. Arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse tunnustamise ja täitmise otsus tuleks vastu võtta ja arestimine või konfiskeerimine tuleks teha sama kiiresti ja prioriteetselt nagu sarnase riigisisese juhtumi puhul. Arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse kiire ja tõhusa tegemise ja täitmise tagamiseks tuleks kehtestada tähtajad, mis tuleks arvutada kooskõlas määrusega nr 1182/71¹⁴. Arestimisotsuse korral peaks täitev asutus hiljemalt 48 tunni möödumisel sellise otsuse tunnustamise ja täitmise kohta otsuse tegemisest alustama konkreetsete ja asjaomase otsuse täitmiseks vajalike meetmete võtmist.
- (23, 24) (välja jäetud)
- (25) Arestimisotsuse täitmisel peaksid otsuse teinud asutus ja täitev asutus võtma nõuetekohaselt arvesse uurimise konfidentsiaalsust. Eelkõige peaks täitev asutus tagama arestimisotsuse asjaolude ja sisu konfidentsiaalsuse.
- (26) Arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse tunnustamisest ja täitmisest ei tohiks keelduda muudel kui käesolevas määruses sätestatud alustel. Eelkõige peaks täitval asutusel olema luba mitte tunnustada ega täita konfiskeerimisotsust topeltkaristamise keelu põhimõttel, huvitatud isiku õiguste alusel või kohtulikult arutelul isiklikult viibimise õiguse alusel.

¹⁴ Nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

- (26a) Tuleks ette näha konfiskeerimisotsuse tunnustamata jätmise põhjus, mille aluseks on asjaolu, et isik ei ilmunud isiklikult kohtulikule arutelule, mille tulemusena tehti lõpliku süüdimõistva otsusega seotud konfiskeerimisotsus. Kõnealust konfiskeerimisotsuse tunnustamata jätmise põhjust kohaldatakse üksnes selliste kohtulike arutelude puhul, mille tulemusena tehti lõpliku süüdimõistva otsusega seotud konfiskeerimisotsus, ning seda ei kohaldata selliste kohtulike arutelude puhul, mille tulemusena tehti konfiskeerimisotsus ilma süüdimõistva kohtuotsuseta. Siiski peaks selleks, et see põhjus oleks kohaldatav, pidama ühe või mitu kohtuistungit. Põhjus ei ole kohaldatav, kui asjaomased riiklikud menetlusnormid ei näe ette kohtuistungit läbiviimist. Sellised riiklikud normid peaksid olema kooskõlas harta ja konventsiooniga, eelkõige selles osas, mis puudutab õigust õiglasele kohtulikule arutamisele. Nii on see näiteks juhul, kui menetlus viiakse läbi lihtsustatud korras, mille puhul järgitakse täielikult või osaliselt kirjalikku menetlust või menetlust, mille puhul kohtuistungit ei ole ette nähtud.
- (26b) Üksnes erakorralistel asjaoludel peaks olema võimalik mitte tunnustada või täita arestimisotsust või konfiskeerimisotsust, kui selline tunnustamine või täitmine takistaks täidesaatval riigil kohaldada oma riigiõiguslikke norme, mis on seotud ajakirjandusvabaduse ja sõnavabadusega muudes meediakanalites.
- (27) Enne kui tehakse otsus arestimisotsust või konfiskeerimisotsust tunnustamata või täitmata jätmise põhjuse alusel mitte tunnustada või jätta see sellisel alusel täitmata, peaks täitev asutus konsulteerima otsuse teinud asutusega, et hankida vajalikku lisateavet.
- (27a) Kui vaadatakse läbi täitva asutuse taotlust piirata ajavahemikku, mille vältel peaks vara olema arestitud, peaks otsuse teinud asutus võtma arvesse juhtumi kõiki asjaolusid, eelkõige seda, kas arestimisotsuse jätkamine võib põhjustada täidesaatvas riigis põhjendamatut kahju. On soovitatav, et täitev asutus konsulteerib otsuse teinud asutusega selles küsimuses enne ametliku taotluse esitamist.
- (27b) Otsuse teinud asutus peaks teavitama täitvat asutust, kui otsuse teinud riigi asutus saab mis tahes rahasumma, mille asjaomane isik on seoses konfiskeerimisotsusega maksnud, kusjuures eeldatakse, et täidesaatvat riiki peab teavitama üksnes siis, kui otsusest tulenevalt tehtud makse summa mõjutab summat, mis tuleks otsuse kohaselt konfiskeerida.

- (28) Täitval asutusel peaks olema võimalik arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse täitmist edasi lükata, eriti juhul, kui otsuse täitmine võib kahjustada käimasolevat kriminaaluurimist. Niipea kui edasilükkamise põhjuseid enam ei ole, peaks täitev asutus võtma otsuse täitmiseks vajalikud meetmed.
- (28a) Pärast arestimisotsuse täitmist ja pärast konfiskeerimisotsuse tunnustamise või täitmise otsust peaks täitev asutus võimaluse korral teavitama talle teada olevaid asjaomaseid mõjutatud isikuid sellisest täitmisest või sellisest otsusest. See tähendab, et täitev asutus või ametiisik peaks tegema kõik mõistlikud jõupingutused, et teha kindlaks, kes on mõjutatud isikud, kuidas nendega ühendust võtta ja teavitada neid isikuid arestimisotsuse täitmisest või konfiskeerimisotsuse tunnustamise ja täitmise otsusest. Nende kohustuste täitmisel võib täitev asutus paluda otsuse teinud asutuse abi, näiteks kui mõjutatud isikud tunduvad elavat otsuse teinud riigis. Käesoleva määruse kohane täitva asutuse kohustus esitada mõjutatud isikutele teavet ei piira otsuse teinud asutuse mis tahes kohustust esitada teavet isikutele otsuse teinud riigi õiguse kohaselt, nt seoses arestimisotsuse tegemisega või seoses otsuse teinud riigi õiguse kohaste olemasolevate õiguskaitsevahenditega.
- (28b) Et tagada arestitud vara nõuetekohane haldamine, on täitval asutusel võimalus vara vajaduse korral müüa või üle anda kooskõlas direktiivi 2014/42/EL artikliga 10, eelkõige juhul, kui vara on arestitud märkimisväärseks ajaks.
- (29) Otsuse teinud asutust tuleks viivitamata teavitada, kui otsust on võimatu täita. Täitmine võib osutuda võimatuks, sest vara on juba konfiskeeritud, kadunud, hävitatud, seda ei ole võimalik leida otsuse teinud asutuse osutatud kohast või vara asukoht ei ole piisavalt täpselt osutatud vaatamata täitva asutuse ja otsuse teinud asutuse vahelistele konsultatsioonidele. Sellisel juhul ei ole täitev asutus enam kohustatud arestimisotsust täitma.

- (29a) Kui täidesaatva riigi kohustuslikud õigusnormid muudavad arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse täitmise õiguslikult võimatuks, peaks täitev asutus võtma ühendust otsuse teinud asutusega, et arutada olukorda ja leida lahendus. Selline lahendus võiks seisneda selles, et otsuse teinud asutus võtab asjaomase otsuse tagasi.
- (29b) Niipea kui konfiskeerimisotsus on täidetud, peaks täitev asutus otsuse teinud asutust täitmise tulemustest teavitama. Kui see on praktiliselt võimalik, peaks täitev asutus sel juhul teavitama otsuse teinud asutust ka sellest, milline summa raha või milline vara konfiskeeriti ja muud üksikasjad, mida ta peab asjakohasteks.
- (30) Arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse täitmist tuleks reguleerida täidesaatva liikmesriigi õigusega ning üksnes selle riigi asutused peaksid olema pädevad otsustama täitmise korra üle.
- (31) Käesoleva määruse nõuetekohane kohaldamine praktikas eeldab asjaomaste pädevate riiklike asutuste vahelist tihedat suhtlemist, eelkõige konfiskeerimisotsuse samaaegsel täitmisel enam kui ühes liikmesriigis. Pädevad riiklikud asutused peaksid seega üksteisega konsulteerima iga kord, kui see vajalikuks osutub.
- (32) Ohvrite õigust hüvitamisele ja vara tagastamisele ei tohiks piiriüleste juhtumite puhul piirata. Arestitud või konfiskeeritud vara käsutamise reeglites tuleks eelistada vara hüvitamist ja tagastamist ohvritele. Ohvri mõistet tuleb tõlgendada otsuse teinud riigi õiguse kohaselt, milles võiks samuti ette näha, et käesoleva määruse kohaldamisel võib ohver olla ka juriidiline isik. Käesolev määrus ei tohiks piirata ohvritele vara tagastamise või hüvitise maksmise suhtes kohaldatavaid siseriiklikke menetlusnorme.

- (32a) Kui täitev asutus on saanud teate otsuse kohta, mille otsuse teinud asutus või otsuse teinud riigi muu pädev õigusasutus on teinud arestitud või konfiskeeritud vara ohvrile tagastamise kohta, peaks täitev asutus võtma vajalikud meetmed selle tagamiseks, et asjaomane vara arestitakse ja tagastatakse ohvrile niipea kui võimalik. Täitev asutus võib vara edastada otsuse teinud riigile, et viimati nimetatut saaks vara ohvrile tagastada, või edastada selle otsuse teinud riigi nõusolekul otse ohvrile. Kohustus tagastada arestitud vara ohvrile sõltub kolmest tingimusest: ohvri õigus varale ei tohiks olla vaidlustatud, st tunnistatakse, et ohver on vara seaduslik omanik ja puuduvad tõsised väited selle kahtluse alla seadmiseks; vara ei peaks olema vaja kasutada tõendina täidesaatvas riigis toimivas kriminaalmenetluses; ning see ei tohiks piirata otsusest mõjutatud isikute, eriti heausksete kolmandate isikute õigusi. Täitev asutus peaks arestitud vara ohvrile tagastama üksnes juhul, kui need tingimused on täidetud. Kui täitev asutus leiab, et need tingimused ei ole täidetud, peaks ta konsulteerima otsuse teinud asutusega, näiteks paluma lisateavet või arutama olukorda, et leida lahendus. Kui lahendust ei olnud võimalik leida, võib täitev asutus teha otsuse jätta arestitud vara ohvrile tagastamata.
- (33) Liikmesriikidel ei tohiks olla võimalik nõuda üksteiselt käesoleva määruse kohaldamisest tulenevate kulude hüvitamist. Kui aga täidesaatev liikmesriik on kandnud suuri või erandlikke kulusid, näiteks kuna vara on olnud arestitud märkimisväärselt kaua, peaks otsuse teinud asutus võtma arvesse täitva asutuse ettepanekut kulude jagamiseks.
- (34) [Välja jäetud]

- (35) Selleks et tulevikus saaks võimalikult kiiresti käsitleda käesoleva määruse I ja II lisas esitatud tõendi sisuga ja vormiga seoses kindlaks tehtud probleeme, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas ELTLi artikliga 290 vastu õigusakte seoses sellise tunnistuse ja vormi muutmisega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (36) Kuna liikmesriigid ei suuda käesoleva määruse eesmärki, milleks on arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste vastastikune tunnustamine, saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (37) Raamotsuse 2003/577/JSK tõendite arestimise sätted on juba asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/41/EL¹⁵. Raamotsuse 2003/577/JSK sätted, mis käsitlevad vara arestimist eesmärgiga see edaspidi konfiskeerida, tuleks asendada käesoleva määrusega liikmesriikide poolt, kelle jaoks määrus on siduv. Kooskõlla tuleks viia sätted, mis on seotud tõendite arestimisega ja vara arestimisega eesmärgiga see edaspidi konfiskeerida. Käesolev määrus peaks sellega seotud liikmesriikide jaoks asendama ka raamotsuse 2006/783/JSK.

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/41/EL, mis käsitleb Euroopa uurimismäärust kriminaalasjades (ELT L 130, 1.5.2014, lk 1).

- (37a) **Käesoleva õigusakti õigusliku vormiga ei tohiks luua pretsedenti liidu tulevaste seadusandlike vahendite jaoks kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikuse tunnustamise valdkonnas. Tulevaste õigusaktide õigusliku vormi valikut tuleks igal üksikul juhul eraldi hoolikalt hinnata, võttes muu hulgas arvesse õigusakti tõhusust ning proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõtteid.**
- (38) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 ning artikli 4a lõike 1 kohaselt on Ühendkuningriik teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (38a) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 ning artikli 4a lõike 1 kohaselt, ja ilma et see piiraks kõnealuse protokoll artikli 4 kohaldamist, ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (39) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, MÕISTED JA KOHALDAMISALA

Artikkel 1

Reguleerimise

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad, mille alusel liikmesriik tunnustab ja täidab oma territooriumil arestimisotsust või konfiskeerimisotsust, mille mõni teine liikmesriik on kriminaalasjas läbiviidava menetluse raames teinud.
2. Käesolev määrus ei muuda kohustust austada Euroopa Liidu lepingu artiklis 6 sätestatud põhiõigusi ja õiguspõhimõtteid.
3. Käesolevat määrust ei kohaldata tsiviil- või haldusküsimustes läbiviidavate menetluste raames tehtud arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid.

- (1) „Arestimisotsus“ – punktis 8 osutatud asutuse tehtud või kinnitatud otsus eesmärgiga takistada vara hävitamist, muutmist, eemaldamist, edastamist või võõrandamist selle konfiskeerimise eesmärgil.
- (2) „Konfiskeerimisotsus“ – lõplik karistus või meede, mida kohus rakendab pärast kuriteoga seotud menetlust ja mille tagajärjeks on füüsilise või juriidilise isiku vara lõplik äravõtmine.
- (3) „Vara“ – igasugune vara, nii materiaalne kui mittemateriaalne, nii kinnis- kui vallasvara, samuti sellise vara omandiõigust või muid selle varaga seotud õigusi tõendavad juriidilised dokumendid või aktid, mis otsuse teinud asutuse arvates on:
 - a) kuriteo tulemusel saadud tulu või sellise tulu täis- või üksnes osalise väärtusega võrdne tulu;
 - b) sellise süüteo toimepanemiseks kasutatud vahend või selle väärtus;
 - c) kuulub konfiskeerimisele tulenevalt direktiivis 2014/42/EL sätestatud mis tahes konfiskeerimisvolituste kohaldamisest otsuse teinud riigis või
 - d) kuulub konfiskeerimisele otsuse teinud riigi õiguse muu sätte kohaselt, mis käsitleb konfiskeerimispädevust lõpliku süüdimõistva otsuse puudumise korral, tulenevalt kuriteoga seotud menetlusest.
- (4) „Tulu“ – kuriteost otseselt või kaudselt saadud mis tahes majanduslik kasu; see võib olla mis tahes vara, sh otsese tulu kõik hilisemad taasinvesteeringud või muundused ja igasugune väärtust omav tulem.

- (5) „Kuriteovahend“ – mis tahes vara, mida kasutatakse või kavatakse kasutada mis tahes viisil täielikult või osaliselt kuriteo toimepanemiseks.
- (6) „Otsuse teinud riik“ – liikmesriik, kus on tehtud arestimisotsus või konfiskeerimisotsus.
- (7) „Täidesaatev riik“ – liikmesriik, kellele arestimisotsus või konfiskeerimisotsus tunnustamiseks ja täitmiseks edastatakse.
- (8) „Otsuse teinud asutus“ –
- a) seoses arestimisotsusega:
 - i) konkreetses juhtumis pädev kohtunik, kohus või prokurör, või
 - ii) muu pädev asutus, kelle otsuse teinud riik on sellisena määranud ja kes on pädev otsustama vara arestimise üle kriminaalasjades või täitma arestimisotsust kooskõlas liikmesriigi õigusega. Peale selle kinnitab arestimisotsuse enne selle täitvale asutusele edastamist otsuse teinud riigi kohtunik, kohus või prokurör, olles kontrollinud selle vastavust käesoleva määruse kohastele sellise otsuse tegemise tingimustele. Kui selline asutus kinnitab otsuse, võib seda asutust otsuse edastamisel käsitada ka otsuse teinud asutusena;
 - b) mis puutub konfiskeerimisotsusesse, siis otsuse teinud riigi sellisena määratud asutus, mis on kriminaalasjades pädev täitma kohtu tehtud konfiskeerimisotsuseid kooskõlas liikmesriigi õigusega.

- (9) „Täitev asutus“ – asutus, kes on pädev arestimisotsust või konfiskeerimisotsust tunnustama ja tagama selle täitmise kooskõlas käesoleva määrusega ja menetlustega, mida kohaldatakse vara arestimist ja konfiskeerimist käsitleva riikliku õiguse kohaselt. Sellise menetluse kohaselt võib olla vajalik, et kohus registreerib otsuse ja annab loa see täita. Sellisel juhul on täitev asutus ka asutus, kes on pädev taotlema sellist kohtu poolt registreerimist ja sellist kohtu luba.
- (10) „Mõjutatud isik“ – isik, kelle suhtes arestimisotsus või konfiskeerimisotsus tehti, isikud, kellele kuulub otsuses käsitletav kinnisvara, ning kõik kolmandad isikud, kelle õigusi seoses selle varaga otseselt piiratakse, kooskõlas täidesaatva riigi õigusega.

Artikkel 3

Süüteod

1. Arestimisotsus või konfiskeerimisotsus täidetakse ilma sellise otsuse tegemise põhjustanud teo topeltkaristatavuse kindlakstegemiseta, kui selline tegu on otsuse teinud riigis karistatav maksimaalselt vähemalt kolme aasta pikkuse vabadusekaotusega ning see tegu on otsuse teinud riigi õiguse kohaselt üks järgmistest süütegudest:
 - 1) kuritegelikus organisatsioonis osalemine;
 - 2) terrorism;
 - 3) inimkaubandus;
 - 4) laste seksuaalne ärakasutamine ja lapsporno;
 - 5) ebaseaduslik kauplemine narkootiliste ja psühhotroopsete ainetega;
 - 6) ebaseaduslik kauplemine relvade, laskemoona ja lõhkeainetega;
 - 7) korruptsioon;
 - 8) pettus ja muud kuriteod vastavalt direktiivile (EL) 2017/1371, milles käsitletakse liidu finantshuve kahjustava pettuse vastast võitlust kriminaalõiguse abil¹⁶;

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2017. aasta direktiiv 2017/1371/EL, milles käsitletakse liidu finantshuve kahjustava pettuse vastast võitlust kriminaalõiguse abil (ELT L 198, 28.7.2017, lk 29).

- 9) pettus, sealhulgas pettus, mis mõjutab Euroopa Liidu finantshuve 26. juuli 1995. aasta Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsiooni tähenduses¹⁷;
- 10) kriminaaltulu rahapesu;
- 11) raha, sealhulgas euro võltsimine;
- 12) arvutikuriteod;
- 13) keskkonnakuriteod, sealhulgas ebaseaduslik kauplemine ohustatud looma- ja taimeliikide ning taimesortidega;
- 14) ebaseaduslikule piiriületamisele ja riigis elamisele kaasaaitamine;
- 15) tahtlik tapmine või raskete kehavigastuste tekitamine;
- 16) ebaseaduslik kauplemine inimorganite ja -kudedega;
- 17) inimrööv, ebaseaduslik vabadusevõtmine või pantvangi võtmine;
- 18) rassism ja ksenofoobia;
- 19) organiseeritud või relvastatud röövimine;
- 20) ebaseaduslik kauplemine kultuuriväärtuste, sealhulgas antiik- ja kunstiesemetega;
- 21) kelmus;

¹⁷ Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 alusel koostatud Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsioon (EÜT C 316, 27.11.1995, lk 49).

- 22) väljapressimine ja raha väljapressimine;
- 23) toodete võltsimine ja piraatkoopiate valmistamine;
- 24) haldusdokumentide võltsimine ja nendega kaubitsemine,
- 25) mittesularahaliste maksevahenditega seotud pettused ja võltsimised;
- 26) ebaseaduslik kauplemine hormoonpreparaatide ja muude kasvukiirendajatega;
- 27) ebaseaduslik kauplemine tuumamaterjalide ja radioaktiivsete ainetega;
- 28) varastatud sõidukitega kauplemine;
- 29) vägistamine;
- 30) süütamine;
- 31) rahvusvahelise kriminaalkohtu pädevusse kuuluvad kuriteod;
- 32) õhusõiduki/laeva kaaperdamine;
- 33) sabotaaž.

2. Lõikes 1 osutatud süütegude puhul võib täidesaatev riik seada arestimis- või konfiskeerimisotsuse tunnustamise ja täitmise tingimuseks, et arestimis- või konfiskeerimisotsuse aluseks olevad teod kujutavad endast süütegu täidesaatva riigi õiguse kohaselt, olenemata süüteo koosseisu tunnustest või sellest, kuidas süütegu on sätestatud otsuse teinud riigi õiguses.

II PEATÜKK

ARESTIMISOTSUSTE EDASTAMINE, TUNNUSTAMINE JA TÄITMINE

Artikkel 4 (välja jäetud)

Artikkel 5

Arestimisotsuste edastamine

1. Arestimisotsus edastatakse arestimistunnistusena. Otsuse teinud asutus edastab artiklis 7 osutatud arestimistunnistuse otse täitvale asutusele või vajaduse korral artikli 27 lõikes 2 osutatud keskasutusele mis tahes vahendite abil, millest jääb kirjalik tõend, et täitev asutus saaks selle ehtsuse kindlaks teha.
2. Liikmesriik võib esitada avalduse teatamaks, et kui arestimistunnistus edastatakse talle arestimisotsuse tunnustamiseks ja täitmiseks, peab otsuse teinud asutus edastama koos arestimistunnistusega arestimisotsuse originaali või selle kinnitatud ärakirja. Siiski tuleb artikli 7 lõike 2 kohaselt tõlkida ainult arestimistunnistus.
- 2a. Liikmesriik võib esitada lõikes 2 osutatud avalduse käesoleva määruse vastuvõtmise ajal või hiljem. Liikmesriik võib avalduse igal ajal tagasi võtta. Liikmesriik teavitab komisjoni, kui ta esitab sellise avalduse või võtab selle tagasi. Komisjon teeb saadud teabe kättesaadavaks kõikidele liikmesriikidele ja Euroopa õigusosalase koostöö võrgustikule, nagu on sätestatud nõukogu otsuses 2008/976/JSK.

3. Rahasummat käsitleva arestimisotsuse korral edastab otsuse teinud asutus arestimistunnistuse liikmesriigile, mille suhtes otsuse teinud asutusel on alust arvata, et isik, kelle suhtes otsus on tehtud, omab seal vara või sissetulekut.
4. Kui tegemist on varaühikut käsitleva arestimisotsusega, edastab otsuse teinud asutus arestimistunnistuse liikmesriigile, kui otsuse teinud asutusel on alust arvata, et seal asub arestimisotsusega hõlmatud vara.
5. Lõikes 1 nimetatud arestimistõendi puhul kehtib järgmine:
 - a) sellele lisatakse artikli 17 kohaselt edastatud konfiskeerimistõend; või
 - b) see sisaldab korraldust selle kohta, et vara jääb täidesaatvas riigis arestituks, kuni artikli 17 kohaselt edastatakse ja täidetakse konfiskeerimisotsus, ning sellisel juhul märgib otsuse teinud asutus artiklis 7 osutatud arestimistõendile sellise edastamise hinnangulise kuupäeva.
6. Otsuse teinud asutus teavitab täitvat asutust sellest, kas ta on teadlik mõnest isikust, keda arestimisotsus mõjutab. Otsuse teinud asutus teavitab taotluse korral täitvat asutust ka igasugusest teabest, mis on asjakohane seoses nõudega, mis sellisel mõjutatud isikul võib vara suhtes olla, sealhulgas selle isiku tuvastamisandmed.
7. Kui vaatamata teabele, mis on tehtud kättesaadavaks kooskõlas artikli 27 lõikega 3, ei ole pädev täitev asutus teada, teeb otsuse teinud asutus kõik vajalikud päringud, sealhulgas Euroopa õigusosalase võrgustiku kontaktpunktide kaudu, et hankida teavet selle kohta, milline asutus on pädev seoses arestimisotsuse tunnustamise ja täitmisega.

8. Kui arestimisotsuse saanud asutus ei ole pädev seda tunnustama või selle täitmiseks vajalikke meetmeid võtma, edastab see asutus arestimisotsuse viivitamata pädevale täitvale asutusele oma liikmesriigis ja teavitab sellest otsuse teinud asutust.

Artikkel 6

Arestimisotsuse edastamine ühele või mitmele täidesaatvale riigile

1. Arestimistunnistus edastatakse vastavalt artiklile 5 korraga üksnes ühele täidesaatvale riigile, välja arvatud juhul, kui on kohaldatavad lõikes 2 või 3 kehtestatud tingimused.
2. Olenemata lõikest 1, kui arestimisotsus käsitleb konkreetset varaühikut, võib arestimistunnistuse edastada samaaegselt enam kui ühele täidesaatvale riigile, kui:
 - a) otsuse teinud asutusel on alust arvata, et arestimisotsusega hõlmatud vara eri ühikud asuvad erinevates täidesaatvates riikides, või
 - b) arestimisotsusega hõlmatud varaühiku arestimisega seoses tuleb meetmeid võtta enam kui ühes täidesaatvas riigis.
3. Olenemata lõikest 1, kui arestimisotsus käsitleb rahasummat, võib arestimistõendi edastada üheaegselt mitmele täidesaatvale liikmesriigile, kui otsuse teinud asutus leiab, et selleks on konkreetne põhjus; eelkõige juhul, kui otsuse teinud riigis ja ühes täidesaatvas riigis arestitava vara hinnangulisest väärtusest ei piisa tõenäoliselt kogu otsuses ette nähtud rahasumma arestimiseks.

Artikkel 7

Standardne arestimistunnistus

1. Otsuse teinud asutus täidab I lisas esitatud arestimistunnistuse, allkirjastab selle ning kinnitab selle sisu täpsust ja õigsust.
2. Otsuse teinud asutus tõlgib arestimistunnistuse täidesaatva riigi ametlikku keelde või mõnda teise keelde, mida täidesaatev riik lõike 3 kohaselt aktsepteerib.
3. Iga liikmesriik võib mis tahes ajal kinnitada komisjonile esitatavas deklaratsioonis, et ta aktsepteerib tõlget ühte või mitmesse liidu ametlikku keelde.

Artikkel 8

Arestimisotsuste tunnustamine ja täitmine

Täitev asutus tunnustab kooskõlas artikliga 5 edastatud arestimisotsust ja võtab vajalikud meetmed, et täita see sama kiiresti ja sama tähtsust omistades nagu riigisisese arestimisotsuse puhul, välja arvatud juhul kui see asutus kasutab ühte artiklis 9 sätestatud tunnustamata ja täitmata jätmise põhjustest või ühte artiklis 11 sätestatud edasilükkamise põhjustest.

Artikkel 9

Arestimisotsuste tunnustamata ja täitmata jätmise põhjused

1. Täitev asutus võib otsustada jätta arestimisotsuse tunnustamata ja täitmata üksnes juhul, kui:
 - a) arestimisotsuse täitmine oleks vastuolus topeltkaristamise keelu põhimõttega;
 - b) täidesaatva riigi õiguse kohaselt eksisteerib immunitet või privileeg, mis takistaks asjaomase vara arestimist, või on olemas normid kriminaalvastutuse kindlaksmääramise või piiramise kohta, mis on seotud ajakirjandusvabaduse ja sõnavabadusega muudes meediakanalites, mis takistab otsuse täitmist;
 - c) artiklis 7 sätestatud tunnistus on puudulikult täidetud või ilmselgelt ebatäpne ning seda ei ole täiendatud pärast käesoleva artikli lõike 2 kohast konsulteerimist;
 - d) otsus põhineb kuriteol, mis on täielikult või osaliselt toime pandud väljaspool otsuse teinud riigi territooriumi ja osaliselt või tervikuna täidesaatva riigi territooriumil ning tegu, millega seoses otsus tehti, ei ole täidesaatva riigi õiguse kohaselt süütegu;
 - e) artikli 3 lõike 2 kohaldamisalasse kuuluva juhtumi korral ei kujuta otsuse tegemist tinginud tegu täidesaatva riigi õiguse alusel süütegu; makse või tollimakse või tolli- ja rahavahetustehinguid käsitlevate õigusnormide korral ei tohi keelduda arestimisotsuse täitmisest siiski põhjustel, et täidesaatva riigi õigusaktides ei ole kehtestatud samasuguseid tolli- või muid makse või et nendes puuduvad samasugused makse, tollimakse, tolli- ja rahavahetustehinguid käsitlevad eeskirjad nagu otsuse teinud riigi õigusaktides;

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel konsulteerib täitev asutus enne arestimisotsuse täieliku või osalise tunnustamata või täitmata jätmise üle otsustamist sobival viisil otsuse teinud asutusega ja palub vajaduse korral otsuse teinud asutusel edastada talle viivitamata kogu vajalik teave.
3. Kui täitev asutus on arestimisotsust tunnustanud, kuid ta saab selle täitmise käigus teada, et on kohaldatav üks tunnustamata või täitmata jätmise põhjustest, teavitab ta sellest viivitamata otsuse teinud asutust sobival viisil, et arutada asjakohaseid võetavaid meetmeid. Selle põhjal võib otsuse teinud asutus otsustada, et ta võtab arestimisotsuse tagasi. Kui selliste arutelude tulemusena lahendust ei leita, võib täitev asutus otsustada peatada arestimisotsuse täitmise.

Arestimisotsuste tunnustamise ja täitmise tähtajad

1. Pärast seda, kui täitev asutus on saanud arestimistunnistuse, teeb täitev asutus otsuse arestimisotsuse tunnustamise ja täitmise kohta ja täidab selle otsuse viivitamata ning sama kiiresti ja sama tähtsust omistades nagu riigisisese juhtumi puhul,
2. Kui otsuse teinud asutus on arestimistunnistusele märkinud, et arestimismeede tuleb võtta kindlaksmääratud kuupäeval, võtab täitev asutus seda võimalikult suurel määral arvesse.
3. Ilma et see piiraks lõike 5 kohaldamist, kui otsuse teinud asutus on arestimistunnistusel märkinud, et arestimine on vaja teha kohe, sest on õigustatud alus arvata, et asjaomane vara lähiajal eemaldatakse või hävitatakse, teeb täitev asutus otsuse arestimisotsuse tunnustamise kohta hiljemalt 48 tunni möödumisel sellest, kui täitev asutus on selle kätte saanud. Täidesaatev riik võtab hiljemalt 48 tunni möödumisel sellise otsuse tegemisest konkreetseid meetmeid, mis on vajalikud otsuse täitmiseks.
4. Täitev asutus edastab otsuse arestimisotsuse tunnustamise ja täitmise kohta otsuse teinud asutusele viivitamata ja mis tahes vahendite abil, mille puhul on võimalik esitada kirjalik tõend.
5. Kui konkreetse juhtumi puhul ei ole võimalik pidada kinni lõikes 3 kehtestatud tähtaegadest, teavitab täitev asutus sellest viivitamata mis tahes viisil otsuse teinud asutust, esitades viivituse põhjused, ning konsulteerib otsuse teinud asutusega arestimisotsuse täitmise sobiva ajakava üle. Tähtaegade möödumine ei vabasta täitvat asutust kohustusest võtta vastu otsus arestimisotsuse tunnustamise ja täitmise kohta ning täita arestimisotsus viivitamata.

Arestimisotsuste täitmise edasilükkamine

1. Täitev asutus võib artikli 5 kohaselt edastatud arestimisotsuse täitmise edasi lükata, kui:
 - a) selle täitmine võib kahjustada käimasolevat kriminaaluurimist, millisel juhul võib arestimisotsuse täitmise edasi lükata ajani, mida täitev asutus peab mõistlikuks;
 - b) vara suhtes juba kehtib arestimisotsus, millisel juhul võib arestimisotsuse täitmise edasi lükata kuni selline kehtiv otsus tagasi võetakse; või
 - c) vara suhtes juba kehtib arestimisotsus, mis on tehtud täitvas riigis muu menetluse käigus, millisel juhul võib arestimisotsuse täitmise edasi lükata, kuni selline kehtiv otsus tagasi võetakse. Seda punkti kohaldatakse siiski üksnes juhul, kui niisugune olemasolev otsus on liikmesriigi õiguse kohaselt tehtavate edaspidiste riigisiseste arestimisotsuste suhtes ülimuslik.

2. Täitev asutus esitab otsuse teinud asutusele viivitamata aruande otsuse täitmise edasilükkamise kohta mis tahes vahendite abil, mille puhul on võimalik esitada kirjalik tõend, koos edasilükkamise põhjuste ja võimaluse korral edasilükkamise eeldatava kestusega. Niipea kui edasilükkamise põhjuseid enam ei ole, võtab täitev asutus viivitamata vajalikud meetmed, et otsus täita, ja teavitab sellest otsuse teinud asutust mis tahes vahendite abil, mille puhul on võimalik esitada kirjalik tõend.

Artikkel 12

Konfidentsiaalsus

1. Arestimisotsuse täitmise käigus võtavad otsuse teinud asutus ja täitev asutus nõuetekohaselt arvesse uurimise konfidentsiaalsust.
2. Täitev asutus tagab arestimisotsuse faktide ja sisu konfidentsiaalsuse kooskõlas oma siseriikliku õigusega, välja arvatud ulatuses, mis on vajalik otsuse täitmiseks.
3. Käimasoleva uurimise kaitseks võib otsuse teinud asutus nõuda, et täitev asutus säilitaks arestimisotsuse konfidentsiaalsust.
4. Kui täitev asutus ei saa täita käesolevas artiklis sätestatud konfidentsiaalsuse kohustust, teavitab ta sellest viivitamata otsuse teinud asutust ning võimaluse korral enne arestimisotsuse täitmist.

Artikkel 13

(viidud üle uude artiklisse 32a)

Artikkel 14

Arestimisotsuste kehtivus

1. Vara jääb täidesaatvas riigis aresti alla, kuni selle riigi pädev asutus on andnud lõpliku vastuse artikli 17 kohaselt edastatud konfiskeerimisotsusele või kuni otsuse teinud asutus on teavitanud täitvat asutust mis tahes otsusest või meetmest, mille tõttu ei ole otsus enam täitmisele pööratav või see võetakse tagasi kooskõlas artikli 30 lõikega 1.
2. Täitev asutus võib juhtumi asjaolusid arvesse võttes esitada otsuse teinud asutusele põhjendatud taotluse vara arestimise kestuse piiramiseks. Sellise taotluse läbivaatamisel võtab otsuse teinud asutus arvesse kõiki huve, sealhulgas täidesaatva asutuse huve. Otsuse teinud asutus reageerib taotlusele niipea kui võimalik. Kui otsuse teinud asutus ei ole piiranguga nõus, teatab ta täitvale asutusele omapoolsed põhjendused. Sellisel juhul jääb vara lõike 1 kohaselt arestituks. Kui otsuse teinud asutus ei reageeri kuue nädala jooksul pärast nõude kättesaamist, ei ole täitev asutus enam kohustatud arestimisotsust täitma.

Artikkel 15

Arestimisotsuse täitmise võimatus

1. Kui täitev asutus leiab, et arestimisotsust on võimatu täita, teavitab ta sellest viivitamata otsuse teinud asutust.
2. Enne otsuse teinud asutuse lõike 1 kohaselt teavitamist konsulteerib täitev asutus vajaduse korral viivitamata otsuse teinud asutusega, et leida lahendus.
3. Arestimisotsuse käesoleva artikli kohane täitmata jätmine võib olla õigustatud ainult juhul, kui vara:
 - a) on juba konfiskeeritud;
 - b) on kadunud;
 - c) on hävitatud;
 - d) ei ole võimalik arestimistunnistusel märgitud kohast leida;
 - e) ei ole võimalik leida, sest selle asukoht ei ole lõikes 2 osutatud konsultatsioonide läbiviimisest hoolimata piisavalt täpselt märgitud.
4. Lõike 3 punktides b, d ja e osutatud olukorras, kui täitev asutus saab hiljem teavet, mis võimaldab tal teha kindlaks vara asukohta, täidab täitev asutus arestimisotsuse, ilma et oleks vaja edastada uus arestimistunnistus, tingimusel et täitev asutus küsib enne arestimisotsuse täitmist otsuse teinud asutuselt kinnituse, et arestimisotsus on endiselt kehtiv.
5. Olenemata lõikest 3, kui otsuse teinud asutus on teatanud, et võiks arestida võrdse väärtusega vara, võib arestimisotsuse käesoleva artikli kohane mittetäitmine olla põhjendatud, kui esineb üks lõikes 3 sätestatud asjaoludest ja ei ole olemas võrdse väärtusega vara, mida saaks konfiskeerida.

Artikkel 16

Aruandlus

Täitev asutus esitab otsuse teinud asutusele arestimisotsuse täitmise kohta aruande, kaasa arvatud arestitud vara kirjelduse ja selle väärtuse hinnangu, kui see on olemas. Selline aruanne esitatakse mis tahes vahendite abil, mille puhul on võimalik esitada kirjalik tõend, põhjendamatu viivitusega pärast seda, kui täitvat asutust on teavitatud, et arestimisotsus on täidetud.

III PEATÜKK

KONFISKEERIMISOTSUSTE EDASTAMINE, TUNNUSTAMINE JA TÄITMINE

Artikkel 17

Konfiskeerimisotsuste edastamine

1. Konfiskeerimisotsus edastatakse konfiskeerimistunnistuse kaudu. Otsuse teinud asutus edastab artiklis 20 ette nähtud konfiskeerimistunnistuse otse täitvale asutusele või vajaduse korral artikli 27 lõikes 2 osutatud keskasutusele mis tahes vahendite abil, millest jääb kirjalik tõend, et täitev asutus saaks selle ehtsuse kindlaks teha.
2. Liikmesriik võib esitada avalduse teatamaks, et kui konfiskeerimistunnistus edastatakse talle konfiskeerimisotsuse tunnustamiseks ja täitmiseks, peab otsuse teinud asutus edastama koos konfiskeerimistunnistusega konfiskeerimisotsuse originaali või selle kinnitatud ärakirja. Siiski tuleb artikli 20 lõike 2 kohaselt tõlkida ainult konfiskeerimistunnistus.
 - 2a. Liikmesriik võib esitada lõikes 2 osutatud avalduse käesoleva määruse vastuvõtmise ajal või hiljem. Liikmesriik võib avalduse igal ajal tagasi võtta. Liikmesriik teavitab komisjoni, kui ta esitab sellise avalduse või võtab selle tagasi. Komisjon teeb saadud teabe kättesaadavaks kõikidele liikmesriikidele ja Euroopa õigusosalase koostöö võrgustikule.
3. Rahasummat käsitleva konfiskeerimisotsuse korral edastab otsuse teinud asutus konfiskeerimistunnistuse liikmesriigile, mille suhtes otsuse teinud asutusel on alust arvata, et isik, kelle suhtes otsus on tehtud, omab seal vara või sissetulekut.

4. Kui tegemist on varaühikut käsitleva konfiskeerimisotsusega, edastab otsuse teinud asutus konfiskeerimistunnistuse liikmesriigile, kui otsuse teinud asutusel on alust arvata, et seal asub konfiskeerimisotsusega hõlmatud vara.
5. Kui vaatamata teabele, mis on tehtud kättesaadavaks kooskõlas artikli 27 lõikega 3, ei ole pädev täitev asutus teada, teeb otsuse teinud asutus kõik vajalikud päringud, sealhulgas Euroopa õigusosalase võrgustiku kontaktpunktide kaudu, et hankida teavet selle kohta, milline asutus on pädev seoses konfiskeerimisotsuse tunnustamise ja täitmisega.
6. Kui konfiskeerimistunnistuse saanud täidesaatva riigi asutus ei ole pädev tunnustust tunnustama või selle täitmiseks vajalikke meetmeid võtma, edastab see asutus konfiskeerimistunnistuse viivitamata pädevale täitvale asutusele oma liikmesriigis ja teavitab sellest otsuse teinud asutust.

Artikkel 18

Konfiskeerimisotsuse edastamine ühele või mitmele täidesaatvale riigile

1. Konfiskeerimistunnistus edastatakse vastavalt artiklile 17 korraga üksnes ühele täidesaatvale riigile, välja arvatud juhul, kui on kohaldatavad lõikes 2 või 3 kehtestatud tingimused.
2. Olenemata lõikest 1, kui konfiskeerimisotsus käsitleb konkreetset varaühikut, võib konfiskeerimistunnistuse edastada samaaegselt enam kui ühele täidesaatvale riigile, kui:
 - a) otsuse teinud asutusel on alust arvata, et konfiskeerimisotsusega hõlmatava vara eri ühikud asuvad erinevates täidesaatvates riikides, või
 - b) konfiskeerimisotsusega hõlmatud varaühiku konfiskeerimisega seoses tuleb meetmeid võtta enam kui ühes täidesaatvas riigis.
3. Olenemata lõikest 1, kui konfiskeerimisotsus käsitleb rahasummat, võib konfiskeerimistunnistuse edastada üheaegselt enam kui ühele täidesaatvale riigile juhul, kui otsuse teinud asutus otsustab, et selleks on konkreetne põhjus, eelkõige juhul, kui:
 - a) asjaomast vara ei ole arestitud käesoleva määruse alusel või
 - b) selle vara väärtus, mida võib konfiskeerida otsuse teinud riigis ning ühes täidesaatvas riigis, ei ole tõenäoliselt piisav kogu konfiskeerimisotsuses ette nähtud rahasumma katmiseks.

Konfiskeerimisotsuste edastamise tagajärjed

1. Konfiskeerimisotsuse edastamine tunnistuse kaudu vastavalt artiklitele 17 ja 18 ühele või mitmele täidesaatvale riigile ei piira otsuse teinud riigi õigust ise otsust täita.
2. Kui rahasummat käsitlev konfiskeerimisotsus edastatakse ühele või mitmele täidesaatvale riigile, ei või otsuse täitmisel saadud kogusumma ületada konfiskeerimisotsuses kindlaksmääratud ülemmäära.
3. Otsuse teinud asutus teavitab viivitamata täitvat asutust mis tahes viisil, millest jääb kirjalik jälg, kui:
 - a) ta leiab, et on olemas risk, et otsuse täitmisel ületatakse ülemmäära, eelkõige artikli 24 lõike 1 punkti b kohaselt täitvalt asutuselt saadud teabe alusel;
 - b) kui konfiskeerimisotsus on täielikult või osaliselt täidetud otsuse teinud riigis või mõnes teises täidesaatvas riigis, siis täpsustatakse summa, mille ulatuses on konfiskeerimisotsus veel täitmata;
 - c) kui pärast konfiskeerimistunnistuse edastamist vastavalt artiklile 17 saab otsuse teinud riigi asutus mis tahes rahasumma, mille asjaomane isik on konfiskeerimisotsusega seoses maksnud.

Punkti a kohaldamisel annab otsuse teinud asutus esimesel võimalusel täitvale asutusele teada, kui nimetatud riski enam ei ole.

Artikkel 20

Standardne konfiskeerimistunnistus

1. Otsuse teinud asutus täidab II lisas esitatud konfiskeerimistunnistuse, allkirjastab selle ning kinnitab selle sisu täpsust ja õigsust.
2. Otsuse teinud asutus tõlgib konfiskeerimistunnistuse täidesaatva riigi ametlikku keelde või mõnda teise keelde, mida täidesaatev riik lõike 3 kohaselt aktsepteerib.
3. Iga liikmesriik võib mis tahes ajal kinnitada komisjonile esitatavas deklaratsioonis, et ta aktsepteerib tõlget ühte või mitmesse liidu ametlikku keelde.

Artikkel 21

Konfiskeerimisotsuste tunnustamine ja täitmine

1. Täitev asutus tunnustab kooskõlas artikliga 17 edastatud konfiskeerimisotsust ja võtab seejärel vajalikud meetmed, et täita otsus samal viisil nagu täidesaatva riigi asutuse tehtud konfiskeerimisotsuse puhul, kui see täitev asutus ei otsusta tugineda ühele artikli 22 kohasele tunnustamata ja täitmata jätmise põhjustest või ühele artiklis 24 sätestatud edasilükkamise põhjustest.
2. Kui konfiskeerimisotsus käsitleb varaühikut, võivad otsuse teinud asutus ja täitev asutus, juhul kui see on ette nähtud otsuse teinud riigi õiguses, kokku leppida, et konfiskeerimine täidesaatvas riigis võib toimuda muul juhul konfiskeerimisele kuuluva vara väärtusega võrdse rahasumma maksmise nõudega.

3. Kui konfiskeerimisotsus käsitleb rahasummat, täidab täitev asutus ette nähtud rahasumma mittetasumise korral konfiskeerimisotsuse vastavalt lõikele 1, konfiskeerides mis tahes selleks kättesaadava vara. Vajaduse korral arvestab täitev asutus konfiskeeritava rahasumma ümber täidesaatva riigi valuutasse konfiskeerimisotsuse esitamise ajal saadud vahetuskursi alusel. Ümberarvestamisel kasutatakse euro päevakurssi, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja C*-seerias.
4. See osa rahasummast, mis konfiskeerimisotsuse kohaselt on sisse nõutud mujal kui täidesaatvas riigis, arvestatakse täielikult maha summast, mis tuleb täidesaatvas riigis konfiskeerida.
5. Kui otsuse teinud asutus on teinud konfiskeerimisotsuse, kuid ei teinud arestimisotsust, võib lõikes 1 ette nähtud konkreetsetes meetmetes ette näha, et täitev asutus otsustab asjaomase vara arestida oma algatusel, pidades silmas järgnevat konfiskeerimisotsuse täitmist. Sellisel juhul teavitab täitev asutus viivitamata otsuse teinud asutust, võimaluse korral enne asjaomase vara arestimist.
6. Niipea kui otsus on täidetud, teavitab täitev asutus otsuse teinud asutust täitmise tulemusest mis tahes vahendite abil, mille puhul on võimalik esitada kirjalik tõend.

Konfiskeerimisotsuste tunnustamata ja täitmata jätmise põhjused

1. Täitev asutus võib otsustada jätta konfiskeerimisotsused tunnustamata ja täitmata üksnes juhul, kui:
 - a) otsuse täitmine oleks vastuolus topeltkaristamise keelu põhimõttega;
 - b) täidesaatva riigi õiguse kohaselt eksisteerib immunitet või privileeg, mis takistaks siseriikliku konfiskeerimisotsuse täitmist asjaomase vara suhtes, või on olemas normid kriminaalvastutuse kindlaksmääramise või piiramise kohta, mis on seotud ajakirjandusvabaduse ja sõnavabadusega muudes meediakanalites, mis takistab otsuse täitmist;
 - c) artiklis 20 sätestatud konfiskeerimistunnistus on puudulikult täidetud või ilmselgelt ebatäpne ning seda ei ole täiendatud pärast lõike 2 kohast konsultatsiooni;
 - d) otsus põhineb kuriteol, mis on täielikult või osaliselt toime pandud väljaspool otsuse teinud riigi territooriumi ja osaliselt või tervikuna täidesaatva riigi territooriumil ning tegu, millega seoses otsus tehti, ei ole täidesaatva riigi õiguse kohaselt süütegu;
 - e) kõigi mõjutatud isikute õigused, mis tulenevad täidesaatva riigi õigusest, muudavad otsuse täitmise võimatuks, isegi kui võimatus on tingitud õiguskaitsevahendite kohaldamisest vastavalt artiklile 33;
 - f) artikli 3 lõikes 2 osutatud juhul ei kujuta otsuse aluseks olev tegu täidesaatva riigi õiguse alusel süütegu; makse või tollimakse või tolli- ja rahavahetustehinguid käsitlevate õigusnormide korral ei tohi keelduda otsuse täitmisest siiski põhjusel, et täidesaatva riigi õigusaktides ei ole kehtestatud samasuguseid tolli- või muid makse või et nendes puuduvad samasugused makse, tollimakse, tolli- ja rahavahetustehinguid käsitlevad eeskirjad nagu otsuse teinud riigi õigusaktides;

g) vastavalt artiklis 20 sätestatud konfiskeerimistunnistusele ei ilmunud isik, kelle suhtes konfiskeerimisotsus tehti, isiklikult kohtulikule arutelule, mille tulemusena tehti lõpliku süüdimõistva otsusega seotud konfiskeerimisotsus. See põhjus ei ole kohaldatav, kui konfiskeerimistunnistuses on märgitud, et kooskõlas otsuse teinud riigi siseriiklikes õigusaktides määratletud täiendavate menetlusnõuetega see isik:

- i) sai isiklikult õigeaegselt kohtukutse ning seega teavitati teda sellest, millal ja kus toimub kohtulik arutelu, mille tulemusel konfiskeerimisotsus tehti, või sai see isik tegelikult ametliku teabe selle kohta, millal ja kus kõnealune kohtulik arutelu toimub, muul viisil selliselt, et ühemõtteliselt tehti kindlaks, et ta oli kavandatud kohtulikust arutelust teadlik, ning teda teavitati õigeaegselt sellest, et sellise konfiskeerimisotsuse võib teha ka siis, kui ta ei ilmu kohtulikule arutelule;
- ii) olles kavandatud kohtulikust arutelust teadlik, oli andnud volitused enda kohtulikule arutelule kaitsmiseks asjaomase isiku või riigi poolt määratud õigusnõustajale, kes teda kohtulikule arutelule ka kaitses, või
- iii) pärast seda, kui talle konfiskeerimisotsus kätte toimetati ning teda teavitati sõnaselgelt õigusest nõuda juhtumi uuesti läbivaatamist või otsus edasi kaevata, kus tal oleks olnud õigus osaleda, ning mis võimaldab juhtumi, sealhulgas uue tõendusmaterjali sisulist uuesti läbivaatamist ja mille tulemuseks võib olla esialgse otsuse tühistamine:
 - teatas asjaomane isik sõnaselgelt, et ta ei vaidlusta konfiskeerimisotsust, või
 - ei nõudnud asjaomane isik juhtumi uuesti läbivaatamist ega kaevanud otsust edasi kindlaksmääratud ajapiirangu jooksul.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel konsulteerib täitev asutus enne konfiskeerimisotsuse täieliku või osalise tunnustamata ja täitmata jätmise üle otsustamist sobival viisil otsuse teinud asutusega ja palub vajaduse korral otsuse teinud asutusel edastada talle viivitamata kogu vajalik teave.

3. Iga otsus konfiskeerimisotsuse tunnustamisest või täitmise keeldumise kohta tehakse ja sellest teatatakse viivitamata otsuse teinud asutusele mis tahes vahendite abil, mille puhul on võimalik esitada kirjalik tõend.

Artikkel 23

Konfiskeerimisotsuste tunnustamise ja täitmise tähtajad

1. Täitev asutus teeb konfiskeerimisotsuse tunnustamise ja täitmise otsuse viivitamata ja — ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist — hiljemalt 60 päeva jooksul pärast seda, kui täitev asutus on konfiskeerimistunnistuse kätte saanud.
2. Täitev asutus edastab otsuse konfiskeerimisotsuse tunnustamise ja täitmise kohta otsuse teinud asutusele viivitamata ja mis tahes vahendite abil, mille puhul on võimalik esitada kirjalik tõend.
3. Täitev asutus võtab vajalikud konkreetsed meetmed, et viivitamata täita konfiskeerimisotsus vähemalt sama kiiresti ja sama tähtsust omistades nagu samaväärne riigisisene konfiskeerimisotsus, välja arvatud juhul, kui on olemas artikli 24 kohane edasilükkamise põhjus.
4. Kui konkreetse juhtumi puhul ei ole võimalik pidada kinni lõikes 1 kehtestatud tähtajast, teavitab täitev asutus sellest viivitamata otsuse teinud asutust, esitades viivituse põhjused, ning konsulteerib otsuse teinud asutusega konfiskeerimisotsuse tunnustamise ja täitmise sobivas ajakavas.
5. Lõikes 1 osutatud tähtaja möödumine ei vabasta täitvat asutust kohustusest võtta vastu otsus konfiskeerimisotsuse tunnustamise ja täitmise kohta ning täita konfiskeerimisotsus viivitamata.

Artikkel 24

Konfiskeerimisotsuste tunnustamise ja täitmise edasilükkamine

1. Täitev asutus võib artikli 17 kohaselt edastatud konfiskeerimisotsuse tunnustamise või täitmise edasi lükata, kui:
 - a) selle täitmine võib kahjustada käimasolevat kriminaaluurimist, millisel juhul võib konfiskeerimisotsuse täitmise edasi lükata ajani, mida täitev asutus peab mõistlikuks;
 - b) kui täitev asutus leiab rahasummat käsitleva konfiskeerimisotsuse puhul, et on olemas risk, et selle konfiskeerimisotsuse täitmisel saadud kogusumma võib märkimisväärselt ületada konfiskeerimisotsuses kindlaks määratud summat, kuna konfiskeerimisotsust täidetakse samaaegselt mitmes liikmesriigis;
 - c) kui vara juba on täidesaatvas riigis käimasoleva konfiskeerimismenetluse objektiks; või
 - d) on kohaldatavad artiklis 33 nimetatud õiguskaitselahendid.
2. Täidesaatva riigi pädev asutus võtab seni, kuni konfiskeerimisotsuse tunnustamine või täitmine on edasi lükatud, kõik meetmed, mida ta võtaks samasuguse siseriikliku juhtumi puhul, et tagada vara kättesaadavus konfiskeerimisotsuse täitmiseks.
3. Täitev asutus esitab otsuse teinud asutusele viivitamata aruande otsuse täitmise edasilükkamise kohta mis tahes vahendite abil, mille puhul on võimalik esitada kirjalik tõend, koos edasilükkamise põhjuste ja võimaluse korral edasilükkamise eeldatava kestusega.

4. Niipea kui edasilükkamise põhjuseid enam ei ole, võtab täitev asutus viivitamata vajalikud meetmed, et otsus täita, ja teavitab sellest otsuse teinud asutust mis tahes vahendite abil, mille puhul on võimalik esitada kirjalik tõend.

Artikkel 25

Konfiskeerimisotsuste täitmise võimatus

1. Kui täitev asutus leiab, et konfiskeerimisotsust on võimatu täita, teavitab ta sellest viivitamata otsuse teinud asutust.
2. Enne otsuse teinud asutuse lõike 1 kohaselt teavitamist konsulteerib täitev asutus vajaduse korral viivitamata otsuse teinud asutusega, et leida lahendus, võttes arvesse ka artikli 21 lõigetes 2 ja 3 sätestatud võimalusi.
3. Konfiskeerimisotsuse käesoleva artikli kohane täitmata jätmine võib olla õigustatud ainult juhul, kui vara:
 - a) on juba konfiskeeritud;
 - b) on kadunud;
 - c) on hävitatud;
 - d) ei ole võimalik tunnistusel märgitud kohast leida; või
 - e) ei ole võimalik leida, sest selle asukoht ei ole lõikes 2 osutatud konsultatsioonide läbiviimisest hoolimata piisavalt täpselt märgitud.

4. Lõike 3 punktides b, d ja e osutatud olukorras, kui täitev asutus saab hiljem teavet, mis võimaldab tal teha kindlaks vara asukohta, võib täitev asutus konfiskeerimisotsuse täita, ilma et oleks vaja edastada uus tunnistus, tingimusel et täitev asutus küsib enne konfiskeerimisotsuse täitmist otsuse teinud asutuselt kinnituse, et konfiskeerimisotsus on endiselt kehtiv.
5. Olenemata lõikest 3, kui otsuse teinud asutus on teatanud, et võiks konfiskeerida võrdse väärtusega vara, võib konfiskeerimisotsuse käesoleva artikli kohane mittetäitmine olla põhjendatud, kui esineb üks lõikes 3 sätestatud asjaoludest ja ei ole olemas võrdse väärtusega vara, mida saaks konfiskeerida.

IV PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 26

Täitmist reguleeriv õigus

1. Arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse täitmise suhtes kohaldatakse täidesaatva riigi õigust ning ainult selle riigi asutused on pädevad otsustama selle täitmise korra üle ja määrama kindlaks kõik sellega seotud meetmed.
2. Juriidilise isiku suhtes tehtud arestimisotsus või konfiskeerimisotsus täidetakse ka siis, kui täidesaatev riik ei tunnusta juriidiliste isikute kriminaalvastutuse põhimõtet.
3. Olenemata artikli 21 lõigetest 2 ja 3 ei tohi täidesaatev riik kehtestada otsuse teinud riigi nõusolekuta meetmeid, mis on alternatiivsed artiklite 5 ja 17 kohaselt edastatud arestimisotsusele või konfiskeerimisotsusele.

Artikkel 26a

Kriminaaltulu jälitamise talituste vaheline koostöö

Liikmesriigid tagavad, et nende kriminaaltulu jälitamise talitused teevad omavahel koostööd eesmärgiga hõlbustada kuritegelikul teel saadud tulu ja kuritegevusega seotud muu vara jälitamist ja tuvastamist, mille kohta võidakse teha arestimisotsus või konfiskeerimisotsus vastavalt nõukogu 6. detsembri 2007. aasta otsusele 2007/845/JSK, mis käsitleb kriminaaltulu jälitamise talituste vahelist koostööd kuritegelikul teel saadud tulu või kuritegevusega seotud muu vara jälitamise ja tuvastamise valdkonnas¹⁸.

¹⁸ ELT L 332, 18.12.2007, lk 103.

Pädevate asutuste teavitamine

1. Hiljemalt ... [*käesoleva määruse kohaldamise kuupäev*] teatab iga liikmesriik komisjonile artikli 2 lõigetes 8 ja 9 määratletud asutuse või asutused, mis on liikmesriigi õiguse kohaselt pädevad juhtudel, kui see liikmesriik on vastavalt:
 - a) otsuse teinud riik või
 - b) täidesaatev riik.
2. Iga liikmesriik võib määrata, kui see on tema siseriikliku süsteemi korralduse tõttu vajalik, ühe või mitu keskasutust vastutama arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsustega seotud tunnistuste edastamise ja vastuvõtmise haldamise eest ning abistama oma pädevaid asutusi. Liikmesriigid teatavad sellistest asutustest komisjonile.
3. Komisjon teeb saadud teabe kättesaadavaks kõikidele liikmesriikidele.

Artikkel 28

Teabe edastamine

1. Otsuse teinud asutus ja täitev asutus konsulteerivad vajaduse korral üksteisega, et tagada käesoleva määruse tõhus kohaldamine, kasutades asjakohaseid sidevahendeid.
2. Kogu teabe edastamine, sealhulgas tegelemine arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse täitmiseks vajalike dokumentide edastamise või ehtsuse kindlakstegemisega seotud probleemidega, toimub otsuse teinud asutuse ja täitva asutuse vahel otse ning kui liikmesriik on artikli 27 lõike 2 kohaselt määranud keskasutuse, siis tehakse seda asjaomase keskasutuse kaasamisega.

Artikkel 29

Mitmekordsed otsused

1. Kui täitev asutus saab erinevatelt liikmesriikidelt kaks või enam arestimis- või konfiskeerimisotsust, mis on tehtud ühe ja sama isiku suhtes, ja kõnealusel isikul ei ole täidesaatvas riigis kõikide otsuste täitmiseks piisavalt vara, või kui täitev asutus saab kaks või enam arestimisotsust või konfiskeerimisotsust, mis on tehtud seoses sama konkreetse varaühikuga, teeb täitev asutus täidesaatva riigi õiguse kohaselt otsuse selle kohta, millised otsused täidetakse, ilma et see piiraks võimalust lükata konfiskeerimisotsuse täitmine edasi kooskõlas artikliga 24.
2. Võimaluse korral peab täitev asutus sellise otsuse tegemisel prioriteetseks ohvrite huve. Ta võtab samuti arvesse kõik muud asjaolud, sealhulgas järgmised:
 - a) kas vara on arestitud;
 - b) asjakohaste otsuste tegemise kuupäevad ja nende edastamise kuupäevad;
 - c) asjaomase süüteo raskus; ning
 - d) süüteo toimepanemise koht.

Artikkel 30

Arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse täitmise lõpetamine

1. Otsuse teinud asutus võtab arestimistunnistuse või konfiskeerimistunnistuse viivitamata tagasi, kui arestimisotsus või konfiskeerimisotsus ei ole enam täitmisele pööratav või enam ei kehti.
2. Otsuse teinud asutus teavitab täitvat asutust viivitamata mis tahes vahendite abil, millest jääb kirjalik tõend, arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse tagasivõtmisest, samuti igast otsusest või meetmest, mille tulemusena arestimisotsus või konfiskeerimisotsus võetakse tagasi.
3. Täitev asutus lõpetab arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse täitmise niipea, kui otsuse teinud asutus on teda lõike 2 kohaselt teavitanud, juhul kui täitmist ei ole veel lõpule viidud.

Artikkel 31

Arestitud ja konfiskeeritud vara haldamine

1. Arestitud ja konfiskeeritud vara haldamise suhtes kohaldatakse täidesaatva riigi õigust.
2. Täidesaatev riik haldab arestitud või konfiskeeritud vara nii, et hoida ära selle väärtuse langust. Selleks on täidesaatval riigil võimalik arestitud vara müüa või üle anda, võttes arvesse direktiivi 2014/42/EL artiklit 10.
3. Arestitud vara või pärast sellise vara lõike 2 kohast müümist saadud raha jääb täidesaatvasse riiki kuni konfiskeerimisotsuse esitamiseni ja sellise otsuse täitmiseni, ilma et see piiraks võimalust vara tagastada artikli 31a kohaselt.
4. Täidesaatvalt riigilt ei nõuta selliste konfiskeerimisotsusega hõlmatud konkreetsete esemete müümist või tagastamist, mis kujutavad endast Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/60/EL¹⁹ artikli 2 lõikes 1 määratletud kultuuriväärtusi. Käesolev määrus ei mõjuta kohustust tagastada kultuuriväärtusi nimetatud direktiivi kohaselt.

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/60/EL liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuste tagastamise kohta (ELT L 159, 28.5.2014, lk 1).

Artikkel 31a

Arestitud vara tagastamine ohvrile

1. Kui otsuse teinud asutus või otsuse teinud riigi muu pädev asutus on teinud oma siseriikliku õiguse kohaselt otsuse tagastada arestitud vara ohvrile, lisab otsuse teinud asutus artiklis 7 osutatud arestimistunnistusele sellist otsust käsitleva teate või edastab selle teate täitvale asutusele hiljem.
2. Kui täitev asutus on saanud lõikes 1 osutatud teate arestitud vara tagastamist käsitleva otsuse kohta, võtab ta vajalikud meetmed selle tagamiseks, et kui asjaomane vara on arestitud, tagastatakse see vara ohvrile niipea kui võimalik kooskõlas täidesaatva riigi menetlusnormidega, vajaduse korral otsuse teinud riigi kaudu, tingimusel et:
 - a) ohvri õigust varale ei ole vaidlustatud;
 - b) vara ei ole vaja kasutada tõendina täidesaatvas riigis toimivas kriminaalmenetluses;
 - c) mõjutatud isikute õigusi ei piirata.
3. Kui täitev asutus leiab, et lõikes 2 osutatud tingimused ei ole täidetud, konsulteerib ta lahenduse leidmiseks viivitamata ja sobival viisil otsuse teinud asutusega. Kui lahendust ei olnud võimalik leida, võib täitev asutus teha otsuse jätta arestimata vara ohvrile tagastamata.

Artikkel 31b

Konfiskeeritud vara või pärast sellise vara müümist saadud raha käsutamine

1. Kui otsuse teinud asutus või otsuse teinud riigi muu pädev asutus on teinud oma siseriikliku õiguse kohaselt otsuse kas konfiskeeritud vara ohvrile tagastamise või ohvrile hüvitise maksmise kohta, lisab otsuse teinud asutus artiklis 20 osutatud konfiskeerimistunnistusele sellist otsust käsitleva teate või edastab selle teate täitvale asutusele hiljem.
2. Kui täitev asutus on saanud lõikes 1 osutatud teate konfiskeeritud vara tagastamist käsitleva otsuse kohta, võtab ta vajalikud meetmed selle tagamiseks, et kui asjaomane vara on konfiskeeritud, tagastatakse see vara ohvrile niipea kui võimalik, vajaduse korral edastades selle otsuse teinud riigile.
3. Kui täitval asutusel ei ole võimalik vara ohvrile tagastada kooskõlas lõikega 2, kuid konfiskeerimisotsuse täitmisel on seoses selle varaga saadud raha, tuleb vastav rahasumma kanda üle ohvrile tagastamise otstarbel, vajaduse korral otsuse teinud riigi kaudu. Mis tahes ülejäänud vara käsutatakse lõike 7 kohaselt.
4. Kui täitev asutus on saanud lõikes 1 osutatud teate ohvrile hüvitise maksmise kohta ning konfiskeerimisotsuse täitmisel on saadud raha, tuleb vastav rahasumma, mis ei ületa tunnistusel osutatud summat, kanda üle ohvrile tagastamise otstarbel, vajaduse korral otsuse teinud riigi kaudu. Mis tahes ülejäänud vara käsutatakse lõike 7 kohaselt.

5. Kui tagastamise või hüvitise maksmise menetlus on otsuse teinud riigis pooleli, teavitab otsuse teinud riik sellest täitvat asutust. Täidesaatev riik hoidub konfiskeeritud vara käsutamisest, kuni täitvale asutusele edastatakse teade ohvrile vara tagastamist või ohvrile hüvitise maksmist käsitleva otsuse kohta, isegi juhul kui konfiskeerimisotsus on juba täidetud.
6. Ilma et see piiraks lõigete 1–5 kohaldamist, käsutatakse konfiskeerimisotsuse täitmisel saadud mitterahalist vara järgmiste reeglite kohaselt:
- a) vara võib müüa, sel juhul käsutatakse müügist saadud tulu vastavalt artikli 31b lõikele 7;
 - b) vara võib üle kanda otsuse teinud riigile, tingimusel et kui konfiskeerimisotsus käsitleb rahasummat, võib otsuse teinud riigile vara üle kanda ainult siis, kui otsuse teinud asutus on andnud oma nõusoleku;
 - c) kui ei ole võimalik kohaldada punkti a ega b, võib vara käsutada mõnel muul viisil kooskõlas täidesaatva riigi õigusega;
 - d) vara võib täidesaatvas riigis kasutada avalikes huvides või ühiskondlikul otstarbel kooskõlas selle riigi õigusega ja otsuse teinud riigi nõusolekul.

7. Kui konfiskeerimisotsusele ei ole lisatud otsust ohvrile vara tagastamise või hüvitise maksmise kohta lõigete 1–5 kohaselt või kui asjaomased liikmesriigid ei ole kokku leppinud teisiti, käsutab täidesaatev riik konfiskeerimisotsuse täitmisel saadud raha järgmiselt:

- a) kui konfiskeerimisotsuse täitmisel saadud summa on 10 000 eurot või väiksem, peab see laekuma täidesaatvale riigile;
- b) kui konfiskeerimisotsuse täitmisel saadud summa on suurem kui 10 000 eurot, peab täidesaatev riik kandma sellest 50 % üle otsuse teinud riigile.

Artikkel 32

Kulud

1. Iga liikmesriik kannab talle käesoleva määruse kohaldamisest tulenevad kulud, ilma et see piiraks artiklis 31 sätestatud konfiskeeritud vara käsutamist käsitlevate sätete kohaldamist.
2. Täitev asutus võib esitada otsuse teinud asutusele ettepaneku kulude jagamiseks, kui enne või pärast arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse täitmist selgub, et otsuse täitmisega kaasnevad suured või erandlikud kulud.

Pärast sellist ettepanekut, millele on lisatud täitva asutuse kantud kulude üksikasjalik jaotus, konsulteerivad otsuse teinud asutus ja täitev asutus teineteisega. Vajaduse korral võib Eurojust selliseid konsultatsioone vahendada.

Kohustus teavitada mõjutatud isikuid

1. Ilma et see piiraks artikli 12 kohaldamist, teavitab täitev asutus võimaluse piires ja oma siseriiklikus õiguses sätestatud menetluste kohaselt viivitamata pärast arestimisotsuse täitmist ja pärast konfiskeerimisotsuse tunnustamise või täitmise otsuse tegemist talle teada olevaid mõjutatud isikuid sellisest täitmisest või sellisest otsusest.
2. Teabes, mis tuleb esitada lõike 1 kohaselt, esitatakse otsuse teinud asutuse nimi ja täidesaatva riigi õiguse kohaselt kättesaadavad õiguskaitsevahendid.
3. Kui lõikes 1 osutatud teave tuleb esitada isikule, kelle suhtes on tehtud arestimisotsus või konfiskeerimisotsus, või isikule, kelle varaga seoses on tehtud selline otsus, esitatakse selles samuti vähemalt lühidalt sellise otsuse tegemise põhjused.
4. Vajaduse korral võib täitev asutus paluda otsuse teinud asutuselt abi lõikes 1 osutatud ülesannete täitmiseks.

Artikkel 33

Täidesaatva riigi õiguskaitsevahendid arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse tunnustamise ja täitmise vastu

1. Mõjutatud isikutel on õigus kasutada täidesaatva riigi õiguskaitsevahendeid arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse tunnustamise ja täitmise otsuse peatamiseks vastavalt käesoleva määruse artiklitele 8 ja 21. Õigust õiguskaitsevahendile saab kasutada täidesaatva riigi kohtus vastavalt selle riigi õigusele. Seoses konfiskeerimisotsusega algatatud menetlusel võib täidesaatva riigi õiguse alusel olla otsuse täitmist peatav toime.
2. Arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse tegemise sisulisi põhjuseid saab vaidlustada üksnes otsuse teinud riigi kohtus.
3. Otsuse teinud riigi pädevale asutusele teatatakse igast lõike 1 kohasest õiguskaitsevahendi alusel algatatud menetlusest.

Artikkel 34

Hüvitamine

1. Kui täidesaatev riik vastutab oma õiguse kohaselt kahju eest, mida ta mõjutatud isikule artiklite 5 ja 17 kohaselt edastatud arestimisotsust või konfiskeerimisotsust täites tekitanud on, hüvitab otsuse teinud riik täidesaatvale riigile kogu mõjutatud isikule makstud kahjuhüvitise, välja arvatud juhul, kui otsuse teinud riik saab tõendada täidesaatvale riigile, et kahju või osa sellest tulenes üksnes viimati nimetatud riigi tegevusest, sel juhul lepivad otsuse teinud ja täidesaatev riik omavahel kokku hüvitatavas summas.
2. Lõige 1 ei piira liikmesriikide õigusaktide kohaldamist, mis käsitlevad füüsiliste või juriidiliste isikute esitatud kahju hüvitamise nõudeid.

V PEATÜKK

LÖPPSÄTTED

Artikkel 35

Statistika

1. Liikmesriik kogub asjakohastelt asutustelt korrapäraselt igakülgset statistikat, säilitab seda ning saadab selle igal aastal komisjonile. Lisaks direktiivi 2014/42/EL artikli 11 lõikes 2 ette nähtud andmetele sisaldab see statistika selliste teistelt liikmesriikidelt saadud arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste arvu:
 - a) mida tunnustati ja mis täideti;
 - b) mille tunnustamisest ja täitmisest keelduti.

2. Liikmesriik saadab samuti igal aastal komisjonile järgmise statistika, kui see on asjaomases liikmesriigis kesktasandil kättesaadav:
 - a) selliste juhtumite arv, kus ohvrile maksti hüvitist või tagastati konfiskeerimisotsuse käesoleva määruse kohasel täitmisel saadud vara;
 - b) arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsuste käesoleva määruse kohase täitmise keskmine kestus.

Artikkel 36

Tunnistuse ja vormi muudatused

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 37 vastu delegeeritud õigusakte I ja II lisas esitatud tunnistuse ja vormi mis tahes muutmiseks. Sellised muudatused peavad olema kooskõlas käesoleva määruse sätetega ning ei tohi neid sätteid mõjutada.

Artikkel 37

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 36 osutatud volitused delegeeritakse määramata ajaks alates ... [*käesoleva määruse kohaldamise kuupäev*].
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 36 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes²⁰ sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

²⁰ ELT L 123, 12.5.2016, lk 13.

6. Artikli 36 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega ... [kahe kuu] võrra.

Artikkel 38

Läbivaatamisklausel

Hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva määruse kohaldamise kuupäeva] esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise ja sealhulgas järgmise kohta:

- a) liikmesriikidele ette nähtud võimalus esitada ja võtta tagasi avaldusi artikli 5 lõike 2 ja artikli 7 lõike 2 kohaselt;
- b) arestitud või konfiskeeritud vara haldamist ning ohvrile tagastamist ja hüvitamist käsitlevate artiklite 31–31b kohaldamine.

Vajaduse korral esitatakse koos aruandega ettepanekud käesoleva määruse kohandamiseks.

Artikkel 39

Asendamine

Käesolev määrus asendab sellega seotud liikmesriikide jaoks raamotsused 2003/577/JSK ja 2006/783/JSK alates ... [*käesoleva määruse kohaldamise kuupäev*].

Artikkel 40

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates ... [*30 kuud pärast käesoleva määruse jõustumiskuupäeva*], v.a artikkel 27, mida kohaldatakse alates ... [*käesoleva määruse jõustumiskuupäev*].

Artikkel 41

Üleminekusätted

1. Käesolevat määrust kohaldatakse arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsustega seotud tunnistuste suhtes, mis edastati ... [*käesoleva määruse kohaldamise kuupäev*] või pärast seda kuupäeva.
2. Arestimisotsuste ja konfiskeerimisotsustega seotud tunnistuste suhtes, mis edastati enne ... [*käesoleva määruse kohaldamise kuupäev*], kohaldatakse käesoleva määrusega seotud liikmesriikide vahel ka pärast nimetatud kuupäeva raamotsust 2003/577/JSK ja raamotsust 2006/783/JSK kuni arestimisotsuse või konfiskeerimisotsuse lõpliku täitmiseni.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel

president

Nõukogu nimel

eesistuja